

POSLÁNÍ

Mám poslání na tomhle světě
Rozdávat lidem radost
Až rozdám všechnu
co v sobě mám
pak řeknu jednoduše Dost
A půjdu si užít
na nebeský flám

Já mám lidi vážně rád
A proto rozdávám
co mi stačí síly
Až jednou nebude kde brát
pak budu ve svém cíli

FRANTIŠKU VILLONOVÍ

Nuzota lotry dělá z lidí

A vlky žene z lesa hlad

Jeden druhého bez skrupulí šidí

A mnohý slušný ke dnu pad

Morální bažina bezedná zdá se

A špatně se z ní leze ven

Bahno nikomu nepřidá na kráse

Začerní i slunný den

Nuzota lotry z lidí činí

A vlky žene z lesa hlad

Šidilo se kdysi, šidí se nyní

A hladový vždycky krad

To máš, Františku, pravdu svatou

Kdo líp by to měl znát

Z hladu lidi často kradou

Hladoví se přestávají bát

JACQUESI PRÉVERTOVI

Dřív než se má hodina přiblíží
seznamte mě pane Préverte
s tou svou Paříží
a servítky si při tom neberte

Nikdo nezná Paříž líp
Ty uličky lásky a křiku
i místa, kde pes chcíp
kdejakou starou kliku

mlíkaře, žebráky, povětrnou ženu
Lepšího průvodce než vaše Slova
nikde neseženu
Čtu je a budu číst znova

A jedna báseň mi nedá spát
jedna mi nedá pokoje
Tu čet jsem už tolikrát
Ta láska, Ta láska, ta to je

VLADIMÍRU VYSOCKÉMU

To vím zcela jistě
žiji ve špatné době
a na špatném místě
Ušoupal bych si nohy obě
abych tě slyšel tvé básně řvát
a viděl tvého Hamleta
abych zažil tvou slávu i pád
i odchod ze světa
Co vyšlo z tvých úst a pera
dráždilo bolševika
Ale milovala tě Brežněvova dcera
což možná byla klika
Pohřeb jsi měl uprostřed olympijských her
Na žádný mač nepřišly takové davy
A tajní sledovali ze všech děr
jak i po smrti kazíš lidem mravy

VIOLE FIŠEROVÉ

Cítím se jak po bouřce lehlé žito
Jako kámen, když ho v lomu drtí
Nikdy mi nepřestane být líto
že poznal jsem vás až po vaší smrti

Čtu si ty básně rád
Vždyť jako vaše jméno zní
Ach, proč jen jsem tak hloupě mlád
a neprožil s vámi aspoň pár dní

KONSTATINU BIEBLOVI

V kavárně básník sedává
Ne básně, dnes dopis píše
Adresa: daleký ostrov Jáva
Ta dívka z poslední chýše

Píši ti Jávanko snědá
pozdrav z české země
Já, básník, co tě stále hledá
a touží obejmout tě jemně

Vzpomínáš, jak jsme spolu
zelený čaj pili
Jak líbal jsem v zátoce na molu
tvé snědé ruce, já tak bílý

CHTĚL BYCH

Chtěl bych napsat báseň

na vaše bílá záda

A ozdobit ji stuhou

Na břicho

abyste mne měla ráda

napíšeš vám druhou

ZAHRADNÍK

Před svým prahem mám rád čisto

A ty jediná vstoupit smíš

Zlíbám ti na těle každé místo

Začnu u nohou a půjdu výš

Však záhonek tvůj přeskočím

Ten nechám si na finále

Dojdu ti až k očím

Jen u koblížků se zdržím dále

Buď klidná, nemusíš se bát

Kde zvolnit, kde zrychlit přesně vím

Mé líbání má pevný řád

A tvůj záhonek je pro mě vším

SAD

Co se to děje v tvém nitru
to ví bůh nebo ďábel snad
Noc se blíží k jitru
a ty se svíjíš jak v písku had

Co se to v tobě děje?
Máš v sobě oheň a cítit je chlad
Jsi jak růže uprostřed závěje
Do srdce mráz se ti vkrad

Nejsem ten pravý záchránce
Mám svá léta a mockrát jsem taky pad
Nemám sílu Bivoje, co unes kance
Jen vím, kde tiše voní sad

Tam chodím býti sám
Verši zaháním v duši hlad
Léčím si kdejaký šrám
ze všech těch pádů a zrad

Vezmu tě tam, chceš-li
Však nedám ti žádných rad
Ty mi nikdy nešly
a nechci stavět vzdušný hrad

LISTOPAD

Stromy venku pláčí
a slzy se houpavě snáší k zemi
S nimi sem tam pírko ptačí
jako společník němý

Mžení příjemně chladí čelo
Barevný koberec přikryl hladinu jezírka
že vstoupit by se chtělo
Od břehu k břehu ani mezírka

Venku se rychle šerí
Zloději světla nelení
Klíčníci podzimmích dveří
se dávno ujali velení

JAK ZPOMALIT

Nejsi nic, než jeden vesmírný atom
Můžeš prosby drmolit vkleče
však nic nezměníš na tom
že život jak voda teče

Já povím ti, jak zpomalit ten proud
- denně konvičku zeleného čaje
Pak můžeš si jen tak piánko plout
neb v čaji čas jak sníh taje

BLUES

Pustím vám, slečny, pomalé blues
a vy se zatím vysvlékněte ze svých blůz
Svlékněte se, prosím pěkně, zcela
a v rytmu hudby rozvlňte svá těla
Nespěchejte, pomalu, jak hraje blues
Předved'te mi tanec lehkých múz

HODNOTY

Kolem měst rostou
nové výstavní slumy
Všichni tu žijí spolu
a přitom sami
Všichni tu mají stejný vkus
a nikdy tu nikdo
neposlouchá blues
Pro poezii tu místo není
Tady se jiné hodnoty cení

NEJVĚTŠÍ KRÁSA SVĚTA

Největší krása světa?

Tu mám ve svém bytě
proto stačí mi holá věta
Smějící se dítě

Ještě jedno krásno?

Těž odpovím hbitě
neb mám v tomto jasno
Spící malé dítě

V JESKYNI

Jako vzácný obraz
v hodovním sále
je tvá silueta na skále
Na tváři ti tančí světlo svíček
Neposedné jak malý míček
rukou dítěte hozený

Osmý div světa právě zrozený

Sním, aniž bych spal
Uhranut krásou skal
Stromů, jež tiše stojí
Krásou tmy
I krásou tvojí
Krásou chvíle
kdy jsme tu jen my

POLIL JSEM TVÉ TĚLO VÍNEM

Když polil jsem vínem tvé tělo
celé se jemně chvělo
Jako krev
stékal ten pramínek
kolem mateřských znamínek
A já sbíral síly
k tomu, co se mi tak chtělo
Vypít ho v tu chvíli

Spojit srdce? Jak snadné

půlka k půlce, když tak padne

Však jiná už je meta

udržet ten spoj celá léta

Nic není stálé

Ani hvězdy

Ani já

Vše se žene dále

kam ukazuje šipka času

Ženu se i já

Držím s ostatními basu

Kupředu, ni krok zpět

Žádná volba možná není

Proto jsem sešel a zšed

A zrůda čas

mou krásu plení

Chtěl bych žít ve tvém stínu

Chtěl bych se proměnit v hlínu

po které tvé nohy kráčí

Chtěl bych být kapkou deště

která tvou šíjí smáčí

SLATIŇANSKÝ SPLAV

Vodníku, pro pána krále
což nevidíš, jak suchý je splav
na Podskále
Tak vylez a rychle to sprav!

Řekni, vodníku, čím to je
že věčně suchý je náš jez
Vyschly nám vodní zdroje
či jen stařecký máš třes?

Tak co, vodníku, co s tím?
Suchý splav není splav
Snad je to jen hloupý šprým
Tak to sprav nebo někam plav!

PŘÍVOZ

Jako když vidím nejkrásnější duhu
Jako lehce opojen mladým vínem
Stojím u Berounky v Luhu
Kousek nad Nezabudským mlýnem

A jezdí tu přívoz, představte si
Snad ještě Ota Pavel tu sedí
s prutem u vody kdesi
A rejdí tu úhoří zlatí a kapři šedí

Ta pramice jediná je spojnice
mezi dvěma břehy
A převáží nás převoznice
Spojení síly a něhy

Má stříbro ve vlasech a vrásky v obličejí
A krásný štíhlý pas
Zvláštní kouzla se tu dějí
A já cítím závan jejích řas

Řeka i převoznice vypadají skvěle
Berounka čaruje, teď už to vím
Cítím v duši mír a sílu v těle
A mám tu být s kým

SLOŽ MI HLAVU DO KLÍNA

Nevěř, že tě svět proklíná
že tě rád nikdo nemá
Jen slož mi hlavu do klína
a buď chvíli němá

Spočineme beze slov
v laskavém tichu
Jako pár sněžných sov
v nejčistším možném hříchu

SKVRNA

Ta skvrna na prostěradle
je podobná květu
co objevil se náhle s jarem
A tebe si s Kleopatrou pletu
Jen já nejsem Césarem
Neovládám Řím
Ani tebe ne
Jen tak si o tom sním
než mi tě čas odžene

CINTORÍN

Není to mé hobby
ale občas se tak tiše
procházím mezi hroby
na tom našem krchově
a říkám si
pokud to nepřijde nějak bleskově
chtěl bych zesnout
s hlavou na tvém klíně
a být pochován na cintoríně

JAKO PSI

Po všech mých láskách
dávno už je veta
Všechny zmizely
kamsi do světa
Láska pro ně byla jen hrou
Však přátelé
ti jako psi věrní jsou

Má tvář nezůstane kamenná

když dáš mi nohy

na má ramena

Mé srdce nezůstane v klidu

když spolu vystoupíme

na pyramidu

společného blaha

a naše těla nahá

jak šitá sobě na míru

explodují

největším výbuchem vesmíru

ČERNÝ NEPÁL

Venku studeně fičí
ještě před chvílí jsem se tam klepal
a teď mi dvě ruce dívčí
lijí do misky černý Nepál

Kvůli tomu čaji
sedím tu rád
A ty ruce mi dají
sen, co v noci bude se mi zdát

Zítřa bude líp

určitě bude líp

zahlédl jsem

šťastné hvězdy jeden cíp

Už nám vychází

pomalů, ale přece

Už pootevřena jsou dvířka

bolestné klece

Až otevřou se úplně

až otevřou se zcela

tak jako na vlně

přípluje úleva

a zmizí vrásky z čela

JEDEN ZAŽÍT DEN

Jeden zažít den, jediný
kdy zhmotní se mé sny a bludy
kdy budu sebou svedený
jak se sluší se vším všudy

Stýská se mi

jak poutníkovi v pusté zemi

A líto mi je

že samota mě bičem bije

Chybí mně ta

dívka z léta

Má miss světa

Snad zhojí se jí rány

jež v osudu měla vepsány

KOLOBĚH SVĚTA

Že kapitalismus je věčný?

Ba ne!

Tomu uvěří snad jen cvoci

Dozajista se opět stane

že komunisti vyhoupnou se k moci

Uspořádají si hody

a než zase svrženi budou

napáchají hrozné škody

a zanechají zemi chudou

A tak to půjde pořád dokola

Život růžovou není zahradou

Komunisti zatknou skauta i Sokola

Co půjde, to rozkradou

A kapitalisti

taky nejsou žádná bččka

Jen v kriminálech budou jiní

Dole je vždycky bahno a břečka

a nahoře hostina sviní

Ženské ruky políbení

řekne se

Však různé může býti

Vždy něco jiného ti přinese

Můžeš hřbet políbit

Nebo u dlaně dlouze píti

MLADÍ

Schovávají se do vlídného šera
Tam se jejich hrám daří
Vždyť puberta skončila jim včera
a zítra už budou staří

Však nebyli jsme jiní
I když si to mnozí myslí
Kdo závidí, ten druhé viní
a zkreslené vzpomínky v sobě syslí

Já nezávidím jim to štěstí
No, trošku přeci
Mně čas pomalu kleští
Oni mohou tělem, já jen kecy

Nemám strach z posledního dne

Těch předposledních se bojím
Až tíseň na mě dolehne
Až poslední jídlo bez pomoci dojím
Až zapomenu svou adresu
Až posrávat se budu do gatí
Až blízcí ze mě budou ve stresu
a všechna radost se vytratí
*Až zachvátí mě celková nouze
To radši dřív a hned
než později a dlouze
Jen kdybych to tak zařídit sved*

*Nemám strach z posledního dne
já bojím se jen
že se mi už nezvedne
a že blíží se ten den*

MYSLIVEC

Jak dopadne to nevím
Strachem celý trnu
Zlosyn v kabátku zeleným
míří na krásnou srnu

Prý příroda to nezvládá
tak udržuje rovnováhu v lese
Hovno, lež jako kláda!
Vždyť na střelení se jen třese

Stačí jedna vteřina
a v srně život zhasne
Na talíři bude zvěřina
Bože, střílet je tak krásné

CHAOS

Jsem Kelt anebo Slovan?
Nebo je snad ve mně schován
a to by tedy byla rána
i kousek z Branibor Germána?
Kdoví za koho vlastně kopu
Kdo všechno ve mně nechal stopu
Zjistit se to zatím nedaří
Byli to Římany, Huni, Tataři?
Taky Turci čili Osmáni
proháněli se tu po pláni
Mohl tu do mnohé ženy
I Viking či Švéd zasít geny
Hlava mi z toho jde dokola
Vyloučit nelze ani Mongola

Holka nic moc

Mračí se jak noc

Nesluší jí to

Je jak deštěm polehlé žito

Působí strhaně

Příjemná jak daně

Už jsem pomalu šel pryč

když tu jako když šlehne bič

a do místnosti vstoupila záře

Mějte si mě klidně za lháře

ale já najednou byl jak chycen v lase

když zčistajasna usmála se

Nenávist vysává a bolí

Je jako hejno sarančat

co pouště dělá z polí

TO JINÍ MOHOU

Jsem opilý, však vínem ne
Vaší krásou a jarem
Je to věru příjemné
ale skončit to musí zmarem

Vy pro jiné jste tu
Pro muže vyšších kvalit
Já se tu jen hloupě pletu
To jiní vás mohou balit

MÁ MILÁ NEPLAKEJ

Má milá neplakej

Má milá neplakej

Že jsem tak divokej

Že jsem tak divokej

Já už jinej nebudu

Nejsem Dógenés ze sudu

Jsem živej s horkou krví

Já ve všem chci býti prvý

Pomohu si svými rýmy

na první místo mezi milenci tvými

MŮJ KRAJ

Taky u vás kvetou lekníny?

A co žáby? Kuňkají?

A lezou tam chrousti z hlíny?

A na jaře ledy pukají?

Taky jsou u vás třešně jako med?

A ledňáčka potkáte u řeky?

Na louku lehli byste hned

a snili o lásce na věky?

Taky u vás běhají koně?

A takoví lidé bydlí

že dýchali byste pro ně

a u stolu nabídli židli?

Taky u vás voní lípy?

A potkáváte malíře a básníky?

A střílí tam Amor svoje šípy?

Taky říkáte kraji svému „díky“?

PŘITUL SE

Přitul se ke mně aspoň v duchu

Pomalou, žádný spěch

Budu slyšet ve svém uchu

i na dálku tvůj dech

PÍSEŇ O DÍVCE S KOPRETINOU

Snad jenom v hlubinách snu
si plynu
Potkal jsem dívku
co ve vlasech měla kopretinu
Snad blouzním
jak blouznívají panici
Snad dal mi někdo
drogu na lžici
Jsem opilý, aniž bych pil
Ač silný k obraně nemám sil
Koukám na tu dívku s kopretinou
a vím, že nechci žádnou jinou
Půjdu za ní, ač nevím kam
Však toho se bojím
zda není to jen klam

Snad jenom v hlubinách snu
si plynu
Potkal jsem dívku
co ve vlasech měla kopretinu
Komu asi patří
sám sebe se ptám
Kdo je asi bez ní
zoufale sám
Kdopak byl víc než já
mužem činu

a do vlasů vetkl jí kopretinu
Život má stránku světlou i stinnou
a mně se stýská po dívce s kopretinou

Snad jenom v hlubinách snu
si plynu
Potkal jsem dívku
co ve vlasech měla kopretinu
Snad jenom blouzním
jak blouznívají básníci
Snad jsem jenom
na lásku příliš věřící

Je mi smutno, tak buď se mnou

vlídným slůvkem potěš

podej mi ruku jemnou

jako alpská protěž

Až pro tebe, lásko, přijedu

Připrav mi dávku smrtijedu

Vypiju ho v ranní kávě

To bude ten čas právě

kdy přímou linkou od tebe

odletím rovnou do nebe

At' na mě sáhne smrtky ruka

než loučení s tebou zažít muka

MÁŠ VLASY JAKO HŘÍVA

Máš vlasy jako hřiva koně
Oči jako světla v temnotě
Chtěl bych žít jenom pro ně
Jen přitul se jak malé kotě

Máš ňadra jak pomeranče z Kuby
Ústa jako zralý fík
Jako perly jsou tvoje zuby
Přitul se, a já ti řeknu „Dík“

CURRICULUM VITAE

Chtěl jsem vyhrát olympiádu
a vyhrál jsem krajské přebory
Byl jsem aktérem vlastního pádu
a nejvíc medailí měl jsem z brambory

Chtěl jsem romány psát
a napsal jsem pár básní
příjemných jak ostnatý drát
s vírou, že časem zkrásní

Chtěl jsem lidi uzdravovat
ale nejsem vůbec vzdělán
Býval jsem pěkný, už jsem povad
a ztratil všecken elán

Chtěl jsem mít úspěchy
Být miláčkem davu
Dnes vrabci se mi smějí ze střechy
a nad hladinou sotva plavu

Ale udělal jsem, tedy snad
šťastnějšími pár lidí
Občas jsem přítom sice pad
avšak plakat mě nikdo neuvidí

Být tak ještě někdy

dívkou v rozpuku

držen za ruku

Třeba zrovna vy, slečinko

zkuste to, prosím

Aspoň malinko

ANDĚLA

Potkal jsem v noci anděla
Či přesněji, Andělu
Sklopila oči a tiše děla
Přivíň se chlapče k mému tělu

To se přece neodmítá
tak splnil jsem to přání
A když nad hlavami nám svítá
slíbávám rosu z jejích skrání

Slíbávám rosu z jejích úst
Slíbávám rosu z míst, kde žádná není
Já měl v milování dlouhý půst
Teď se to však v dobré mění

HALLO

Dýchal bych za tebe, lásko má
Však mám slabý dech
Plíce chabé mám
Tak bych nejspíš zdech

Nosil bych tě na rukou
lásko moje
Však námaha je mi mukou
Tak vzdávám to bez boje

Láskou bych tě sněd
Vášnivě a celou
Mám však žaludeční vřed
Tak radši, lásko, Hallo!

MLADÉ KÁNĚ

Mladé káně

sedlo k vráně

a povídá

Milá vráno

řekni mi ano

Já láskou k tobě planu

Přinesu ti božskou manu

Vyletíme nahoru, pak zas dolů

Zalétneme na všechny strany

A pak spolu

vysedíme káňovrány

MEZINÁRODNÍ KONFLIKT

Smál se Laponci Japonec
Že je prej hroznej pitomec
Jak dopadlo to nakonec?
Přes držku Japonci dal Laponec

INTELEKTUÁLŮM

Že inteligenci máš vyšší
to není tvoje zásluha
Sic nejsi šedou myší
však intelektu věčný sluha

Vzdělanec víc než láskou
trpí, že se mu honí hlavou
otázka za otázkou
a on nenachází odpověď pravou

Hlupákům stačí, že jim chutná
a pěkný mač je v telce
Tahle sorta nebývá z otázek smutná
A když myslí, tak jen mělce

Čím vyšší inteligence
tím to těžší je
A jednou, až na hrob dají ti věnce
toulavá kočka se na ně vychčije.

DIVNÝ STÁT

At' už někdo tuhle vládu bací
Co je to, proboha, za stát
kde se básník musí živit prací
když má sedět a verše psát

Básník má jen hledat vhodná slova
a z těch slov verše kout
Každý den znova a znova
Tak zbavte básníka jeho pout!

Úřad, fabrika, to pro básníka není
To dopustí jen špatná vláda
Slušná společnost si básníků cení
Básník nesmí v práci ohýbat záda

ČERNÁ DÍRA

Dnes poletím do vesmíru
zašít tam tu černou díru
Je to sto světelných let a dva sáhy
vlevo od Mléčné dráhy

Vesmírnou vlítnu tam lodí
Černé díry totiž škodí
Našiju tam záplatu
Pak na Orion zalítnu na chatu

Líbilo by se mi denně
usínat ve voňavém seně
s tvým zadkem ve svém klíně
a držet tvé malé dýně

SLIBY

Tolik lásky si slíbili
Plný vagon slibů
Chodění za ruku líbání
to nemá chybu
A pak zajde slunce
vítr se zvedne
vášeň je tatam
velká láska zbledne
A sliby?
Spadly do zapomnění
Smutný bývají konce
když lásky už není

NEDĚLE

Na tom bychom se asi shodli
že v neděli se slušný člověk modlí
Pracovat v neděli, těžký je hřích
Takovýho aby čert do řitě pích
A kdo přesto v práci je
ať si tam hubu rozbije

ŽÍZEŇ

Včera jsem dopil poslední hlt vína
a dnes chřadnu jak tráva v poušti
Jen slané slzy tekou mi do klína
Nepodat žíznivému, to se neodpouští

MEMENTO

Půjdu dolů k jezeru
a pěkně se tam vytento
Na pláži si místo vyberu
a nechám tam svý memento

KDYBY

Kdyby dinosauři nevychcípali
kdyby Ježíš Piláta na kříž přitlouk
kdyby Lenina zavčas s'ali
kdybych na svět jindy vykuk

kdyby Rusákům rupla první lajna
kdyby po mém bylo vždycky
nebyla bys má láska tajná
nemiloval bych tě jen platonicky

Však vše běží podle plánu
na který nemám vliv
Dostávám za ránou ránu
osud do tvář mně pliv

Ve světě rychlých aut zůstávám pěší
Život se mi nějak zvrť
Z tebe se jiný muž těší
A já mám prd A já mám prd

SRNA

Víte, že mi z vás ve věži straší
Už musím vám to jednou říci
Jsem drážděn krásou vaší
jak muletou bývají býci

Koukám na vás jako na srnu
tak ladnou, tak vznešenou
Proto polibky vás celou zahrnu
když budete chvíli mou ženou

FRAJEŘI

To vám jeden nevěří
jací to jsou frajeři
ti fotbaloví plejeři
Voňavka, šampón, pomáda
tetování na ruce, lýtka i na záda
značkoví od paty k hlavě
A pak bez studu a hravě
pustí důležitý mač
jen když vědí zač

VE SVRATOUCHU

At' nejezdí do Svratouchu
kdo se bojí zimy
Ve Svratouchu
když fičí, tak fičí
Bez jégrovek nebo s nimi
ve Svratouchu jsi v pí..

Láska bývá dřina

když se jedná o nevěru

Má milá je Kateřina

za ženu mám ale Věru

DEVELOÉR

Podej mi mámo můj starej kvér

Přijel k nám do vsi developer

A náboje to se ví

Na developera jen tříštivý

Chce, abysme mu naše pole dali

On tam postaví skladovací haly

Nebo ňáký to podnikatelský baroko

Slizoun upřímnej jen naoko

Tvoje sliby pevný jsou jak pšouky

Nech nám tu naše pole a louky

Seber se a táhni ty jeden šmejde

S tebou po dobrým to prostě nejde

POZNÁNÍ

V životě jsem dospěl k mnoha poznáním
Třeba že čím větší blbec
tím víc se ohání vzděláním
Věří, že na lidi to platí
a tak diplomy se zdobí
jak aurou svatí
Prázdným titulem se chlubí
a perla za perlou jim padá z huby
To skutečného vzdělance poznáš hned
Stačí pár slov, pár vět
Nemusí se kasat, že má školy
To jen volům je zapotřebí jako soli

Můj přítel na stadionu metá disky

Druhý do bicích řeže

Další denně potichu pije whisky

A má milá pracuje v leže

Co to na mě leze?

Touha zřejmě

Moje odolnost má své meze

Tak nedělej vlny a dej mně

DOPIS KRÁSNÉ PANÍ

Bojím se, že mi srdce zplaní
Že můj život zvrhne se
Žití bez vás, krásná paní
nic dobrého nenes

To řeknu vám, krásná paní
Váš nezájem v duši mrazí
Jak z pušky kule srdce ranní
Mám život plný černých sazí

To situace není růžová
Co s tím uděláte krásná paní?
Takhle se slušná dáma nechová
Odmítnou muže, co se jí klaní

BEZRADNOST

Na takovou krásu, má drahá
měli by dávat zbrojní pas
Bolestná touha sahá
na každého, kdo neuteče včas

Proč jen jsem před vámi neutek
proč jak omámen jsem stál
když nemám síly na skutek
když nevím kudy dál

NA ZAPŘENOU

Zvony v dálce zní
a já v plné zbroji
budu u vás za pár dní
Pak budeme, lásko, svoji

Třebas jenom na zapřenou
třebas tajit to budem před světem
budu vaším mužem, vy mou ženou
ze snů si štěstí upletem

TOUŽENÍ

Když naše srdce blížkou sebe tlukou
když dýchám vůni vašeho těla
kradu malé dotyky vašich rukou
a přeji si, aby i vy jste chtěla

Ach, lásko, nebraňte se mně
Pojďte mi trochu vstříc
Obejmu vás pouze jemně
(anebo i trochu víc)

TO ANI NEVÍM ...

Znám spoustu krásných žen
Ale tak po kolena vám každá sahá
Jen vy umíte rozjasnit mi den
A to ani nevím, jak vypadáte nahá

VLAK

Líně šine se vlak, líně

Myšlenkami ho vpřed ženu

Už měl jsem mít hlavu na tvém klíně

a nerad bych v plánech dělal změnu

MÁ DRAHÁ

Má drahá, já v tom plavu
Mám tě, lásko, plnou hlavu

Má drahá, já v tom tonu
Jak neplavec v širém Donu

Zdáš se i v bdělém stavu
Jsi kus duhy v šedém davu

Mám tě v srdci jak zlatou sponu
Chybíš mi jak chobot slonu

STŘEPINY

Stěpiny ostrých slov
do srdce se zaryjí
víc, než z granátu kov
než jed z tisíce zmijí

Ostré střepiny slov
těžce srdce ranní
jak výstřel, co končí lov
Tak už mlčte, krásná paní

STAČÍ VZPOMENOUT

Hrdinko mého snění
Největší krásko země
S tebou život se mi mění
Stačí vzpomenout a zvedá se mě

Hrdinko mého snění
Pro tebe skládám rýmy
Krásnější ženy není
Stačí vzpomenout a stojí mi

Potřebuji tě

jak vzduch k dýchání

jak k pití vodu

jak v horku chladné vlání

jak slunce k vzniku plodu

Potřebuji tě

jak vězeň trochu něhy

jak matku malé dítě

jak řeka svoje břehy

Potřebuji tě

Neznám nic krásnějšího

něž když whisky leze ho hlavy

Jen to čekání

až na ni ušetřím

mě moc nebaví

Má milá, za úd rájem vod' mě

Mám k tobě důvěru

Jen musí to být potmě

Za světla se studem poseru

PÁDY

Ptáte se, proč jsem bez zuby?

Tak vězte, že skoro každý den

padám k nohám krásných žen

pokaždé však na hubu

VRAH

V lese v temné noci
potkal jsem vraha
V dáli vyli vlci
Vrah už na mě sahá

Osudu se utéct nedá
mám ho vepsán v dlani
Má tvář je na smrt bledá
Z nebe padají slzy na ni

Tu svěrače náhle zradily mě
a vyprázdnily se mi útroby
Stál jsem prkenně jak při hymně
a vrah padl do mdloby

Dopadlo to dobře nakonec
Já žiju si klidně dále
zatímco ten zločinec
sedí někde v kriminále

Tak přežil jsem vraždu svou
Srdce mi dál klidně buší
nohy si zas cestou jdou
a svěrače slouží jak se sluší

HOMO CONSUMENS

Milujete plný vozík zbytečných věcí?

Nechápete blázny, co doma za pecí

čtou si třeba Rimbauda

a netuší, jaká se nosí móda?

Hlava vám z toho třeští

že někdo běží lesem v dešti

zatímco přišlo nové zboží

úžasné, krásné, prostě boží?

At' žije homo consumens!

Sláva mu!

Útokem hurá do krámu!

Mám dceru

rezatou jak starej drát

Na mou věru

rezatější bych si nemoh přát

Mám dceru

rezatou jak starej plech

Je krásná v každém směru

až se tají dech

OTÁZKA

Čekal jsem
že se mě zeptáte
co dělám dnes po páté
zda nebylo by mně líno
jít s vámi na víno

Já řekl bych nato
Inu celkem vzato
byl bych sám proti sobě
vždyt' zítra můžu být v hrobě

S vámi krásná paní

chci bydlet pod jednou dekou

Budu jelen, vy mou laní

Budu Mohamed, vy mou Mekkou

SPRÁVNÉ ŘEŠENÍ

Načapal jsem dneska v parku
s cizím chlapem svoji Jarku
Zase nemám v lásce kliku
Věřte, že v tom okamžiku

popadl mě běs
Zrovna když jsem jí báseň nes
ona se k cizímu tulí
Tak co, prohnal jsem jí hlavu kulí

ŠÉF

Tak ty jsi šéf?
No, užij si to
Za chvíli tvoje ego
bude bito
Šéfem jsi pár chvil denně
pak se někde schoulíš
jak ustrašené štěně
Přehází se role
a šup, seš dole
Ze skály změníš se
v kupku sena
Šéfem je tvůj muž
tvá žena
tvá tchyně, tvůj pes
I šéfování má svou mez

Ach, miloval bysem

Hlavou, srdcem i penisem

Smutno muži je

při samohaně

Srdce pro ženu bije

a přitom sémě planě

vstříkne do vlastní dlaně

S vámi tak prožít noc

a kousek rána

Snad nechci moc

když příležitost je nám dána

I kdybych si přetrh kšandy
nemám kouzlo jak vinný hrozen
Nejsem a nebudu dandy
K tomu je třeba býti zrozen

Když vůně se line z čaje

a hudba k tomu

z desky hraje

mizí smutek z domu

Nechám rozpustit v louhu

všechnu svou bolestnou touhu

Každá touha jak balvan tíží

Železnou je mříží

co od štěstí nás dělí

Jsme jak králík

když k kotce kouká na zeli

NEPĚKNÉ VYHLÍDKY

Povídám si tak sám sobě
Ach ty jeden kluku
Jak to, že v dnešní době
nejsi ještě na fejbuku

Říkám si No toto, no toto
Jsi nula ve virtuálním světě
Nemáš ani profilové foto
nevíš, kdo za přítele chce tě

Zemřu opuštěn a sám
Vyhlídky mám nepěkné
No, to se tedy mám
Ani pes po mně neštěkne

Po volbách špeků kladeči

vybírají svoje pasti

Přiznejme si bez řečí

vyhráli ti, co umí krásti

SLIBY

Tolik lásky si slíbili
Plný vagon slibů
Chodění za ruku líbání
to nemá chybu
A pak zajde slunce
vítr se zvedne
vášeň je tatam
velká láska zbledne
A sliby?
Spadly do zapomnění
Smutný bývají konce
když lásky už není

MOTTO

Všechny jak tu jste
mám rád
Všechny obejmout bych chtěl
Chci se dotknout vašich těl
- tu letmo, tu více
Nezlobte se na mě proto
Všem nám hoří naše svíce
a rozdat se než dohoří
to je moje motto